

NT

M A G A Z I N E

HET BLAD VOOR DE OPENBARE SECTOR | **Nr. 77** | 2026 |

N I E U W E T I J D — A C V

PENSIOENHERVORMINGEN

Leden over de impact op hun pensioen.

COMITÉ P

De politietoezicht-houder bestaat 35 jaar.

OP STAP

Naar het circuit van Spa-Francorchamps.

Wie zit er écht achter het stuur?
De Lijn experimenteert
met zelfrijdende bussen

04 Op stap

Naar het circuit van Spa-Francorchamps.

NT | EDITIE N°77 |
COLOFON

Wil je NT Magazine niet langer op papier ontvangen? Laat het weten via nt@acv-csc.be en dan verwijderen we jouw persoonsgegevens uit ons NT-bestand.

Reacties kan je sturen naar de redactie via: nt@acv-csc.be

DRUK
Roularta Printing
www.roulartaprinting.be

CONCEPT & REDACTIE
The Fat Lady

COVER
©Manonina

COÖRDINATIE
Communicatiedienst
ACV Openbare Diensten

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Ilse Heylen
Helihavenlaan 21,
1000 Brussel

Uitgegeven door Visie in
beweging vzw

06

De vraag

Ik ben langdurig ziek.
Hoe verloopt mijn terugkeer
naar het werk?

07

De stelling

Vooraf gepensioneerde
ambtenaren voelen de
centenindex.

08

Pensioen- hervormingen

Waarom ACV Openbare
Diensten naar het
Grondwettelijk Hof trekt.

13

Zelfrijdende bussen

Experiment van De Lijn roept
vragen en bezorgdheden op.

16

Comité P

Voorzitter Kathleen Stinckens
over 35 jaar Comité P.

20

De militant

Militant Dominique De Craen
werkt bijna 40 jaar
als voedselcontroleur.

22

De klant

Jong en oud ontdekken het
multimovepad in De Haan.

IN BEELD

De officiële opening is voorzien voor het weekend van 12 en 13 december, maar op Open Monumentendag kregen al meer dan 600 bezoekers een eerste blik achter de schermen van het gloednieuwe belevingscentrum. Havenwereld, een initiatief van de Provincie Antwerpen en Port of Antwerp-Bruges, is een interactief en educatief belevingscentrum over de Antwerpse haven.

12 september 2026
Havenwereld op de
Droogdokkensite in Antwerpen

OP STAP ...

Elke editie trekken we door Vlaanderen en Brussel, op zoek naar opvallende verhalen bij de openbare diensten.

VANDAAG het circuit van Spa-Francorchamps (in Wallonië)

Veel meer
dan een
racecircuit

Het is prachtig nazomerweer wanneer we aankomen op het circuit van Spa-Francorchamps, thuisbasis van iconische races als de Grand Prix van België en de 24 uur van Spa-Francorchamps. Het 105 jaar oude circuit vond de voorbije decennia een nieuw elan. In de paddock blinken vandaag zo'n vijftig Porsches: bestuurders en co-piloten mogen een dag lang (leren) racen. "Dit evenement wordt georganiseerd door een externe partner, wij staan in voor de infrastructuur en praktische ondersteuning", licht marketing- en communicatie-coördinator Simon Cara toe terwijl de boliden voorbijrazen.

Het circuit geldt niet toevallig als een van de lastigste ter wereld. De 7 kilometer lange piste kent stevige hoogteverschillen en beruchte bochten als Pouhon en Blanchimont. Het bekendste stuk is de Raidillon de l'Eau Rouge: een bocht met een helling van 18 procent. "Op een bepaald moment zien de piloten de piste niet meer, enkel de lucht."

Simon werkt hier acht jaar en zag de site uitgroeien tot een klein dorp met een state-of-the-art infrastructuur. Het circuit is meer dan tweehonderdtwintig dagen per jaar in gebruik: internationale competities en de 24 uur van Spa-Francorchamps wisselen af met 'trackdays' voor amateurs en publieks-evenementen zoals fietstochten, loopwedstrijden en rondleidingen. "We willen Spa-Francorchamps positioneren als een sportieve, toeristische bestemming, niet enkel voor de grote raceweekends."

Die ambitie hangt samen met het statuut: een naamloze vennootschap van publiek recht, met de Waalse overheid als hoofdaandeelhouder. "Het doel is dat het circuit functioneert als een bedrijf, maar met een opdracht van openbaar belang." Dat vertaalt zich in cijfers: 147 miljoen euro

TEKST
Eva Hugaerts

FOTOGRAFIE
Anton Coene

economische return per jaar en zo'n 2.500 directe en indirecte jobs. Bijna een miljoen bezoekers en deelnemers passeerden vorig jaar, van wie 68 procent uit het buitenland. "Onze grootste meerwaarde is dat we de internationale bekendheid van Spa-Francorchamps inzetten als motor voor een hele regio."

Die schaal brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Geluidsoverlast is een gevoelig thema. Het circuit werkt met een strikte exploitatievergunning die per type evenement bepaalt hoeveel decibel toegelaten is, en drie permanente geluidsmeters registreren elk voertuig dat over de piste raast. Wie te luid rijdt, krijgt een zwarte vlag en moet van de piste. "We werken binnen een strikt reglementair kader en onderhouden een dialoog met de gemeenten, de overheid en de omwonenden."

“Wat we hier doen is een motor voor de hele regio.”

Simon Cara

Om het circuit toegankelijker te maken, zetten ze ook in op rondleidingen achter de schermen, tot op het bekende podium en de Race Control, het zenuwcentrum van elke race. Zelf raakte Simon als kind verslingerd aan het circuit tijdens de 24 uur van Spa-Francorchamps. "Dan mogen bezoekers overal komen, tot in de paddocks. Zo maak je heel laagdrempelig kennis met de autosportwereld." Vandaag groeit het circuit ook steeds meer uit tot decor voor evenementen weg van het racen: fietsevenementen, loopwedstrijden, zelfs een zeepkisten-race van Red Bull. "Elke dag valt hier wel iets te beleven." Een wereld van verschil met pakweg 25 jaar geleden, toen er jaarlijks amper een tiental racedstrijden werden georganiseerd en het circuit zelfs als openbare weg werd gebruikt. 🏁

HANS
VANDEVELDE

Vakbondsconsulent

DE VRAAG

IK BEN LANGDURIG ZIEK. HOE VERLOOPT MIJN TERUGKEER NAAR HET WERK?

Wanneer je voldoende hersteld bent na een langdurige arbeidsongeschiktheid staat een duurzame terugkeer naar het werk voorop. Vakbondsconsulent Hans Vandevelde legt uit hoe re-integratie vandaag verloopt. "Bij re-integratie kijkt men vooral naar wat je wél nog kan, eventueel met tijdelijke of blijvende aanpassingen van je functie en arbeidsomstandigheden."

Informeel of formeel traject?

"Het meest laagdrempelig is het informele traject. Dan maak je als werknemer samen met je werkgever afspraken over je werkhervatting. Lukt dat niet, of zijn er meer ingrijpende maatregelen nodig, dan wordt er een formeel re-integratietraject opgestart."

Wat verandert er met RIT 3.0?

"Sinds 1 januari 2026 gelden nieuwe regels. Werkgevers moeten regelmatig contact houden met

langdurig zieke werknemers. Na minstens acht weken wordt het arbeidspotentieel beoordeeld. Lijkt werkhervatting mogelijk, dan moet de werkgever onder bepaalde voorwaarden een formeel traject opstarten. De arbeidsarts onderzoekt welke mogelijkheden er zijn voor aangepast of ander werk. Daarna moet de werkgever een re-integratieplan voorleggen, tenzij hij motiveert waarom de aanpassingen niet haalbaar zijn."

En als werkhervatting niet lukt?

"Voor contractuele personeelsleden bestaat de procedure 'medische overmacht', mogelijk na minstens zes maanden ziekte. Stelt de arbeidsarts een definitieve ongeschiktheid vast voor het overeengekomen werk, dan kan dat leiden

tot een beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Voor statutairen geldt een andere regeling: na uitputting van de ziektedagen kan MEVA (het Medisch Expertisecentrum voor Arbeidsgeschiktheid van de FOD Volksgezondheid) een onderzoek voeren. Door de afschaffing van het medisch pensioen bepaalt het personeelsstatuut nu wat het gevolg is van een eventuele vaststelling van een definitieve ongeschiktheid. Omdat veel personeelsstatuten nog niet volledig zijn aangepast, zorgt dit voor rechtsonzekerheid. We hopen dat daar snel meer duidelijkheid over komt."

ZIT JIJ MET VRAGEN WAAR JE NIET
DIRECT EEN ANTWOORD OP WEET? STUUR
ZE DOOR NAAR NT@ACV-CSC.BE

DE STELLING

Stelling

Vooral gepensioneerde ambtenaren voelen centenindex

Deze stelling is

☒ waar

☐ onduidelijk

☐ niet waar

☐ waarschijnlijk

☐ onwaarschijnlijk

Intro

De federale regering bespaart met de centen-index. Omdat de spilindex in juni werd overschreden, worden veel pensioenen, uitkeringen en lonen vanaf september niet langer volledig aangepast aan de stijgende levensduurte. Volgens berekeningen van het Monitoringcomité treft dit vooral gepensioneerden.

Conclusie

Samen met de andere vakbonden stapt het ACV naar het Grondwettelijk Hof om zowel de centenindex als de pensioenhervorming aan te vechten (zie p. 8). Er bestaan alternatieven om de begroting op orde te brengen zonder ons pensioenstelsel onderuit te halen en de indexering van pensioenen en uitkeringen te beperken. ➡

Omschrijving

De centenindex houdt in dat slechts een beperkt deel van het inkomen volledig wordt geïndexeerd. Voor pensioenen en sociale uitkeringen geldt een grens van 2.000 euro bruto per maand. Enkel tot dat bedrag krijgt men de normale verhoging van 2 procent. Het deel boven deze grens wordt niet geïndexeerd. Voor lonen ligt de grens op 4.000 euro bruto. De gevolgen beperken zich bovendien niet tot één indexering. Er volgt nog een tweede toepassing in 2028. Deze koopkrachtverminderingen zullen ook doorwerken in de toekomst.

Volgens cijfers van het Monitoringcomité zal de besparing op de pensioenen tegen 2030 oplopen tot 521 miljoen euro per jaar. 328 miljoen of 63 procent van dat bedrag komt van gepensioneerde ambtenaren. Het Planbureau schat dat de volledige maatregel jaarlijks tussen 570 en 745 miljoen euro kan opleveren voor de overheid. De helft van de besparing wordt dus gedragen door gepensioneerde ambtenaren.

Dat de impact vooral bij gepensioneerde ambtenaren terechtkomt, heeft verschillende oorzaken. Meer dan de helft van de gepensioneerden ontvangt een pensioen dat hoger ligt dan de grens van 2.000 euro bruto per maand. Bij ambtenaren ligt twee derde van de pensioenen boven die grens. Ze worden dus vaker én substantiëler getroffen.

De maatregel komt bovenop de pensioenhervorming. Daarover bevestigt de Studiecommissie voor de Vergrijzing in haar rapport van juli opnieuw dat de stijging van pensioenuitgaven met twee derde wordt gereduceerd én dat ook hier ambtenaren de zwaarste rekening betalen. Hun pensioenen dalen tot gemiddeld min 13 procent in 2070.

www.hetacv.be/actualiteit/campagnes/alternatieven

Halverwege de rit veranderen

Eind mei keurde de Arizona-regering een nieuwe pensioenhervorming goed. Voor werknemers én ambtenaren de zoveelste keer dat aan hun pensioen wordt gemorreld, maar deze keer raakt het dieper dan ooit. ACV Openbare Diensten trekt samen met de andere vakbonden eind dit jaar naar het Grondwettelijk Hof. Voorzitter Ilse Heylen legt uit waarom.

ze de regels

TEKST
Eva Hugaerts

FOTOGRAFIE
Josefien Tondeleir

De pensioenhervorming die het federaal parlement eind mei goedkeurde, is voor werknemers en ambtenaren geen alleenstaand feit. Ilse Heylen: "Dit is de volgende in een lange rij aanvallen op onze pensioenen. Eerder werd de pensioenleeftijd verhoogd, voor ambtenaren werd de referentiewedde al opgetrokken van 5 naar 10 jaar, er werd gemorreld aan de tantièmes, de bonificatiejaren verdwenen en de perequatie gehalveerd. En nu komt daar dus weer een nieuwe resem hervormingen bij. Door de eigen werkgever nota bene."

Voor contractuele en statutaire ambtenaren gelden ook de algemene maatregelen die voor alle werknemers zijn goedgekeurd (zie kader p. 12). "Die hebben voor heel veel mensen het gevolg

dat halverwege de rit de regels veranderen. Wij zien dat, en met ons veel mensen, als contractbreuk."

Retroactief en onrechtvaardig

Net dat retroactieve karakter is voor ACV Openbare Diensten de kern van het probleem. "Omdat de regering snel geld in het laatje wil zien, koos ze voor een retroactieve aanpak", ziet Ilse Heylen de verklaring. "Mensen die nu al halverwege hun loopbaan zitten en in het verleden keuzes hebben gemaakt waaraan op dat moment geen negatieve gevolgen vasthingen, zijn daar nu wel de dupe van. Dat is fundamenteel onrechtvaardig."

Daarom trekt ACV Openbare Diensten, samen met andere vakbonden, naar het Grondwettelijk Hof. "Om het disproportionele

karakter van de maatregelen aan te klagen, die volgens ons onvoldoende gegrond zijn. Minister Jambon heeft deze hervormingen erdoor gekregen zonder zelfs te kijken of eerdere hervormingen hun doel bereikten." Ook andere instellingen delen die kritiek: "De Raad van State bevestigde dat de hervorming tot discriminatie leidt. Het Federaal Planbureau voorspelt een grotere pensioenkloof, meer ongelijkheid en stijgende armoede."

Bijzonder onderbelicht blijft de kwestie van de zware beroepen. "Deze hervormingen staan niet op zich, er hangen nog andere dossiers aan vast die erdoor beïnvloed worden. Denk aan de discussie over zware beroepen. Wij hebben actief aan dat debat deelgenomen: welke factoren moeten meetellen, en voor welke groepen?

"MIJN PENSIOEN DEKT NIET EENS DE KOST VAN EEN WOONZORGCENTRUM, EN DAT IS NOG VOOR DE HERVORMINGEN."

MATHIEU GYBELS

PENSIOENPASPOORT

Naam Mathieu Gybels
Leeftijd 46 jaar
Huidige functie Schatter-onderhandelaar
Werkgever Vlaamse Belastingdienst
Functioniveau Niveau C
In dienst bij de overheid sinds 2013
Impact op pensioendatum Beperkt: bij pensioen op 63 jaar heeft hij een loopbaan van 43 jaar
Pensioenmalus Nee, mits nog enkele jaren langer werken
Geschatte impact op pensioenbedrag -300 euro/maand (van 2.284 naar 1.984 euro/maand)

"In 2013 stapte ik heel bewust over naar de ambtenarij. Na jaren als zelfstandig bank- en verzekeringsmakelaar en vijf jaar in de sales zocht ik twee dingen: een betere balans tussen werk en privé, en stabiliteit. Ik leverde in op mijn loon, maar wist: aan het einde van de rit wacht mij een mooi pensioen. Die deal stond vast. Tot nu.

Ik ben 46, statutair, niveau C, en werk als schatter-onderhandelaar bij de Vlaamse Belastingdienst. Mijn geschat pensioen bedroeg tot februari 2026 2.284 euro per maand. Zelfs zonder hervormingen niet voldoende om de gemiddelde kost van een woonzorgcentrum te dekken. Door de hervormingen daalt dit met zo'n 300 euro per maand. Dat is 3.600 euro per jaar.

Wat me vooral stoort is dat mijn werkgever, de staat, onbetrouwbaar is geworden. Keuzes uit het verleden waarvan ons werd gezegd dat ze veilig waren, hebben nu plots wel impact. Voor mensen zoals ik, halverwege hun loopbaan, is het te laat om nog veel bij te sturen. En nu al klinkt bij de beleidsmakers dat deze hervorming niet volstaat. Wat staat ons dan nog te wachten?

Ik heb mijn pensioensparen wat opgetrokken, maar in ons samengesteld gezin met vijf kinderen is elke euro al verdeeld. We voelen de impact nu al op ons dagelijks leven.

Bij collega's leeft een enorme bezorgdheid. Deze hervormingen komen bovenop

een hele reeks andere besparingsmaatregelen en die combinatie voelt als één lange rij van 'ambtenaartje pesten'. Het toont minachting voor ambtenaren vanuit het beleid. Oudere collega's kiezen daarom eieren voor hun geld en vertrekken massaal op hun vroegste pensioendatum. Zelf maak ik me vooral zorgen om mijn kinderen: zullen zij nog een huis kunnen kopen, hun zorg kunnen betalen?

Ik werk bij de Vlaamse belastingen en zie vanop de eerste rij hoeveel fiscale koterijen er bestaan. Waarom niet eens van nul beginnen, zodat we inkomsten en uitgaven rechtvaardiger kunnen regelen? Dan hoeft de rekening niet telkens bij dezelfde mensen te belanden."

Nathalie Walravens:
"In 2008, bij de geboorte van mijn eerste kind, stapte ik bewust over van de privé naar de overheid. Als zelfstandig boekhouder klopte ik immers werkweken van 70 uur. Na mijn overstap verdiende ik fors minder dan in de privé, maar dat nam ik erbij: ik rekende op een goed pensioen.

Vandaag ben ik accountmanager bij het departement Financiën en Begroting van de Vlaamse overheid. Ik werkte me op van niveau B1 naar A1. Mijn pensioen bedroeg vóór de hervormingen 3.300 euro netto per maand, of 3.080 euro bij vervroegd pensioen. Ik verlies nu al zeker 180 euro per maand op de vroegste pensioendatum, die ook al minstens twee maanden later ligt.

Voor de langere referentieperiode raakt mij: mijn pensioen zal niet langer op 10, maar op 31 jaar worden berekend, en ik werkte op verschillende niveaus. Gelukkig heb ik, in tegenstelling tot veel van mijn vrouwelijke collega's, nooit deeltijds gewerkt.

Ik vind dit contractbreuk. Wat we destijds aangingen, wordt nu retroactief afgenomen. Als ambtenaar voel ik me de laatste jaren echt geïsoleerd: door besparingen op personeel is mijn workload enorm gestegen, ik moet weer overuren kloppen. Daarbij komt dat we vaak de publieke opinie tegen hebben, wat politici alleen maar helpt om hun besparingen door te duwen.

Ik hoop dat het Grondwettelijk Hof het retroactieve karakter van de maatregelen schrapt en er een overgangsfase komt.

Want als de twee grootste troeven van ons statuut – werkzekerheid en een goed pensioen – wegvallen, waarom zou een jongere nog voor de overheid kiezen?

Overweeg ik een terugkeer naar de privé? Nog niet direct, ik doe mijn job nog te graag. Maar als het zo blijft verdergaan, sluit ik niets uit. Want hoe erg is het niet dat je niet gerespecteerd wordt door je werkgever? Ook al doe ik mijn job met passie, mijn werkvreugde zakt. Ik heb niet veel meer nodig om te vertrekken."

PENSIOENPASPOORT

Naam Nathalie Walravens
Leeftijd 43 jaar
Huidige functie Accountmanager
Werkgever Departement Financiën en Begroting, Vlaamse overheid
Functioniveau A1 (opgeklommen van B1 via B2 en B3)
In dienst bij de overheid sinds 2008
Impact op pensioendatum Vroegste pensioendatum minstens 2 maanden later dan voorheen
Pensioenmalus Nee, op voorwaarde dat Nathalie haar loopbaan uitdoet
Geschatte impact op pensioenbedrag -180 euro/maand (van 3.080 naar 2.900 euro/maand)

"HALVERWEGE DE RIT WORDEN DE SPELREGELS VERANDERD. DAT KAN TOCH NIET."

NATHALIE WALRAVENS

"Je kan van iemand die dertig jaar bij de brandweer of in de zorg werkt niet zomaar verwachten dat die het tot 67 volhoudt, gewoon omdat de wet dat nu zo voorschrijft."

ILSE HEYLEN

Maar in de federale pensioenher-vormingen ontbreekt een brede, wettelijke uitzonderingsregel voor zware beroepen. Wie lang genoeg heeft gewerkt, kan wel via een lange carrière vervroegd stoppen, maar dat is niet hetzelfde als een echte regeling voor zware beroepen."

Bij ambtenaren met een zwaar beroep weegt de combinatie van fysieke en mentale belasting doorheen een loopbaan zwaar door. "Bij deze groep is het cumulatieve effect van alle maatregelen enorm. Je kan van iemand die dertig jaar bij de brandweer of in de zorg werkt niet zomaar verwachten dat die het tot 67 volhoudt, gewoon omdat de wet dat nu zo voorschrijft. Zolang er geen duidelijk kader ligt voor wie echt een zwaar beroep uitoefent, blijft dat een blinde vlek in deze hervorming."

Wachten op het Grondwettelijk Hof
Deze zomer en najaar is het gemeenschappelijk vakbondsfront druk bezig om het dossier met bezwaren voor te bereiden. "Eind dit jaar willen we indienen, als onze analyse met concrete dossiers rond is." Daarom riep ACV Openbare Diensten leden op om zich aan te melden. "Op die manier kunnen we onze motieven bij het Grond-wettelijk Hof staven met concrete cases. Afgaand op de vele reacties zal het daar niet aan ontbreken."

De belangrijkste pensioenregels gaan in vanaf 1 januari 2027,

ruim voor het Hof een uitspraak zal doen. "De kans is dus groot dat mensen die vanaf dan met pensioen gaan de impact al zullen voelen. We hopen dan ook dat een uitspraak van het Hof met terugwerkende kracht zal gelden."

Ambtenarenpensioenen zijn niet te hoog
Bij veel gewone werknemers leeft het idee dat ambtenarenpensioenen te hoog zijn en dat daar dus best wat kan worden bespaard. Een gevoel waar de regering dankbaar gebruik van maakt om de ambtenarenpen-sioenen te beperken. Ilse Heylen weerlegt dat beeld met klem. "Kijk je naar het Europese gemiddelde, dan zie je juist dat de Belgische werknemerspensioenen te laag zijn. Het ambtenarenpensioen kon dus tot nu als de standaard gelden om naartoe te werken voor de andere stelsels. Dat staat zelfs zo in het regeerakkoord: een sterk wettelijk pensioen (eerste pijler). Hierbij kon voor mijn part het ambtenarenpensioen een referentie zijn. Van die sterke eerste pijler schiet nu maar weinig van over."

"Je kan ook geen appels met peren vergelijken. In de privésector bestaan grote verschillen tussen sectoren en bedrijven en genieten veel werknemers van een aanvullend pensioen via een groepsverzekering. Dat hebben ambtenaren niet. Als men het dan toch heeft over har-monisatie, waar blijft dan het aan-vullend pensioen voor ambtenaren?"

Ondertussen wordt het statuut van ambtenaar op meerdere fronten verder uitgebreid. "Deze regering schaft de ziektedagen af en het medisch pensioen is sinds juni van dit jaar ook niet meer mogelijk. In Wallonië en bij de federale overheid zal overgegaan worden naar contractuele werving, met uitzondering van gezagsfuncties, zoals al langer het geval is in Vlaanderen."

De hervormingen maken een loopbaan als ambtenaar ook minder aantrekkelijk voor nieuwe instromers, vreest Heylen. "Voor veel mensen vormt het pensioen een belangrijk deel van hun loopbaankeuze, omdat de verloning tijdens de actieve loopbaan voor de meeste ambtenaren niet zo hoog ligt als in de privé. Nu het pensioen ook vermindert, wordt de keuze voor een job als ambtenaar minder aantrekkelijk."

Het kan anders

ACV Openbare Diensten is niet tegen hervormingen op zich, wel tegen deze keuzes. De studiedienst van het ACV werkte een reeks alternatieven uit om andere keuzes te maken, zonder in te leveren op een waardige levensstandaard. Zo ziet ACV bijvoorbeeld nog veel ruimte in een kritische blik op subsidies aan bedrijven. Ook binnen de gezondheidszorg, een grote hap van het federale budget, valt geld te besparen door sterker op preventie in te zetten. "En wil je als overheid extra geld binnenhalen, investeer dan bijvoorbeeld in sociale en fiscale inspecteurs. Elke inspecteur extra levert een pak extra inkomsten op."

Tot slot pleit ACV voor een echt eindeloopbaanbeleid, zodat mensen het effectief tot hun 67ste kunnen volhouden. 🗣️

De nieuwe pensioen-maatregelen op een rij

Voor alle werknemers

- Vanaf 2027 telt voor het vervroegd pensioen een loopbaanjaar pas mee vanaf 156 dagen (dat was 104). Die norm geldt retroactief, voor de volledige loopbaan.
- Enkel wie 35 jaar én 7.020 effectieve dagen haalt, ontsnapt bij vervroegd pensioen aan de pensioenmalus.
- Na actie en protest werd de invoering van de malus uitgesteld tot 2027, werden periodes zoals ziekte en moederschapsrust gelijkgesteld en gebeurden er beperkte correcties zoals 5 fictieve dagen voor het eerste jaar.

Specifiek voor ambtenaren

- Referentiewedde van tien jaar naar de volledige loopbaan op basis van de geboortedatum.
- Voordelige tantièmes voor zware beroepen geschrapt en coëfficiënten gehalveerd.
- Onderbrekingen van de loopbaan zonder zorgmotief tellen niet meer mee.
- Perequatie geschrapt.
- Medisch pensioen afgeschaft (sinds juni 2026).
- Pensioenleeftijd militairen geschrapt.

Het hele overzicht vind je op pensioenhervorming.be

TECHNOLOGIE VERANDERT HET OPENBAAR VERVOER →

TEKST
Willem-Jan van Ekert
Pieter Thys

ILLUSTRATIE
Manonina

De Lijn experimenteert al een tijd met zelfrijdende busjes in Leuven. Ze pendelen tussen het station van Leuven en Heverlee. Voorlopig zit er nog steeds een speciaal opgeleide begeleider aan boord die kan ingrijpen wanneer dat nodig is. Toch roept de proef heel wat vragen op. Wat betekent autonoom rijden voor de chauffeur? Welke rol krijgen de technische diensten? En kan technologie het menselijke aspect van openbaar vervoer vervangen? We vroegen het aan Pieter Thys, secretaris sector vervoer bij ACV Openbare Diensten.

Dit experiment toont volgens Pieter vooral dat autonoom rijden niet langer een verhaal voor de verre toekomst is. De technologie wordt steeds beter en voertuigen kunnen vandaag al bepaalde trajecten grotendeels zelfstandig afleggen. "Maar we moeten daar ook realistisch naar kijken. Het gaat nog altijd om een proefproject. De bus rijdt onder specifieke voorwaarden en er is voorlopig een speciaal opgeleide begeleider aanwezig die kan ingrijpen. Voor ons is het belangrijk om niet alleen naar de technische mogelijkheden te kijken. We moeten ook nadenken over de gevolgen voor de dienstverlening, de veiligheid en vooral voor de werknemers."

Vormen ze een bedreiging voor de job van chauffeur?

"Als een voertuig steeds meer rijtaken zelfstandig uitvoert, zal de inhoud van de job van de chauffeur wellicht veranderen. Maar chauffeurs doen vandaag veel meer dan alleen een voertuig besturen. Ze staan in voor de veiligheid, helpen reizigers, geven informatie en reageren op onverwachte situaties. Die taken verdwijnen niet zomaar omdat een bus zelfstandig kan rijden. De vraag is dus vooral welke rol de chauffeur in de toekomst krijgt. Wordt hij begeleider van een autonoom voertuig? Wordt hij operator of krijgt hij andere taken binnen de organisatie?"

Zullen er minder chauffeurs nodig zijn?

"Dat kunnen we nog niet voorspellen. Het Leuvense experiment is daarvoor te beperkt. Het gaat maar om twee busjes voor maximaal acht reizigers. Maar het is wel onze verantwoordelijkheid om vooruit te kijken. Als autonome voertuigen op grotere schaal worden ingevoerd, kan dat gevolgen hebben voor het aantal chauffeurs en voor de organisatie van het werk. Daarom willen wij dat werknemers en hun vertegenwoordigers vanaf het begin betrokken worden bij die technologische ontwikkeling. Het mag niet zo zijn dat eerst de technologie wordt uitgerold en pas daarna wordt bekeken wat de gevolgen zijn voor het personeel."

Kan technologie ook nieuwe jobs creëren?

"Dat is zeker mogelijk. Wanneer bepaalde taken verdwijnen, kunnen andere taken belangrijker worden. Chauffeurs kunnen bijvoorbeeld evolueren naar functies waarin begeleiding, toezicht of bediening van autonome voertuigen centraal staan. Ook binnen de technische diensten kunnen nieuwe specialisaties ontstaan. Maar dat gebeurt niet vanzelf. Als we willen dat technologische vooruitgang ook kansen biedt voor werknemers, moeten we die overgang goed organiseren. Opleiding, heroriëntering en werkzekerheid moeten daarom deel uitmaken van de discussie vanaf het moment dat nieuwe technologie wordt ingevoerd."

Wat vinden de reizigers van de zelfrijdende busjes?

"Voor de reizigers blijft menselijk contact heel belangrijk. De chauffeur is voor veel reizigers een aanspreekpunt. We mogen er ook niet van uitgaan dat iedere reiziger zich even comfortabel voelt bij volledig geautomatiseerd vervoer. Voor sommige mensen kan het vertrouwen in de technologie een drempel vormen. Die terughoudendheid om volledig afhankelijk te worden kwam terug in onze korte peiling bij de reizigers. Technologie als ondersteuning kan, maar ze mag niet automatisch het menselijke contact vervangen."

Julie hebben ook vragen over de data die autonome voertuigen verzamelen.

"Ja. Een autonoom voertuig moet voortdurend informatie verzamelen en verwerken om veilig te kunnen rijden. Daardoor ontstaat een enorme hoeveelheid data over het voertuig, de reizigers, de omgeving en de mobiliteit. Daar moeten duidelijke afspraken over komen. Wie beheert die gegevens? Wie kan ze gebruiken? Hoe lang worden ze bewaard? En kunnen ze voor commerciële doeleinden worden ingezet? Degenen die de technologie beheersen en alles in kaart brengen, hebben veel macht. Stel dat je een broodjeszaak wil starten in de buurt van een station. Zo'n technologiebedrijf weet op welke tijdstippen het er druk is. Die gegevens kunnen worden doorverkocht aan commerciële bedrijven."

Speelt ook de afhankelijkheid van technologie een rol?

"Ja, absoluut. We hebben ook vragen over de controle over de aansturing van die zelfrijdende systemen. Een autonoom voertuig is afhankelijk van software, sensoren, communicatiesystemen en verschillende leveranciers. Bij mijn weten is er vandaag geen Europese, laat staan een Belgische, technologie die dat kan regelen. Wat gebeurt er als een systeem uitvalt? Wat als een leverancier stopt met ondersteuning? En beschikken we zelf nog over voldoende kennis om problemen op te lossen?"

We zijn met andere woorden afhankelijk van landen als China. Als men daar bij wijze van spreken op de knop duwt, dan staan we hier massaal stil. Voor een essentiële publieke dienstverlening zoals openbaar vervoer is dat een belangrijk aandachtspunt.

We moeten ervoor zorgen dat De Lijn en haar technische medewerkers voldoende kennis en controle behouden over de technologie die wordt gebruikt."

Wat verwacht ACV Openbare Diensten dan van De Lijn en de overheid?

"Dat er niet alleen naar de technologie wordt gekeken, maar naar het volledige plaatje. Voor ons is het belangrijk dat de sociale partners en werknemers tijdig betrokken worden. We moeten samen bekijken welke gevolgen nieuwe technologie heeft en hoe we werknemers kunnen begeleiden. De zelfrijdende bus kan in de toekomst een interessante aanvulling zijn op het openbaar vervoer. Maar innovatie mag niet uitsluitend worden gedreven door de vraag hoeveel personeel of kosten ermee kunnen worden bespaard."

"HET MAG NIET ZO ZIJN DAT EERST DE TECHNOLOGIE WORDT UITGEROLD EN PAS DAARNA WORDT BEKEKEN WAT DE GEVOLGEN ZIJN VOOR HET PERSONEEL."

Pieter Thys, secretaris sector vervoer bij ACV Openbare Diensten

Het Comité P bestaat 35 jaar. Opgericht na de parlementaire commissie in de nasleep van de Bende van Nijvel, die een schrijnend gebrek aan een goed werkende interne controle bij de politie blootlegde. Vandaag vindt voorzitter Kathleen Stinckens de opdracht van Comité P relevanter dan ooit: de maatschappij is complexer geworden, burgers mondiger. De grootste meerwaarde na 35 jaar? "Met stip onze onafhankelijkheid."

TEKST Eva Hugaerts

“IN EEN IDEALE
WERELD HOEFT
DE POLITIE NIET
EENS TUSSEN
TE KOMEN.”

Is jullie oorspronkelijke missie vandaag nog relevant?

Kathleen Stinckens: “Meer dan ooit. De Bendecommissie stelde vast dat de verschillende politiediensten – rijkswacht, gerechtelijke en gemeentepolitie – elkaar wantrouwden en dat er geen sprake was van een behoorlijke interne controle. Daarom kwam er een onafhankelijk orgaan als toezichthouder dat rechtstreeks rapporteert aan het parlement en aanbevelingen voor verbetering kan formuleren. Aan onze kernopdracht is weinig veranderd, maar de context wel: onze maatschappij is veel complexer geworden en er gaat meer aandacht naar het respecteren van onze fundamentele rechten en vrijheden.”

Wat is voor jou, 35 jaar na de oprichting, de grootste verandering?

“Vooral de maatschappij zelf. Die is veel kritischer geworden tegenover gezag en reageert, onder andere door sociale media, veel sneller. Iedereen heeft meteen een oordeel klaar en dat maakt ons toezicht niet eenvoudiger. Net daarom is het essentieel dat wij ons niet laten meeslepen. Wij oordelen neutraal en onpartijdig en dat vraagt tijd. Ons onderzoek dient ieders belang: van de maatschappij én van de politiediensten. Iedereen heeft baat bij een goed werkende politie.”

Jullie takenpakket is doorheen de jaren flink uitgebreid. Hoe verhouden die nieuwe bevoegdheden zich tot jullie kernopdracht?

“Er is nooit iets weggevallen, enkel bijgekomen (lacht). Wat veel mensen niet weten: we zijn niet alleen bevoegd voor de lokale en federale politie, maar ook voor bijzondere inspectiediensten zoals de voedselinspectie, en voor de veiligheidsdiensten van het openbaar vervoer, zoals Securail. Daarnaast kwamen er rollen bij die op het eerste gezicht wat verder van ons kernwerk afstaan: sinds 2019 zijn we het externe meldpunt voor klokkenluiders binnen de politie en samen met het Comité I, dat toezicht houdt op onze inlichtingendiensten, zijn we de gegevensbeschermingsautoriteit voor het OCAD (Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse). Dat wil zeggen dat we de privacytoezichthouder zijn voor persoonsgegevens die het OCAD verwerkt.

© Kristof Vadino

Sinds 2024 doen we ook preventieve bezoeken aan commissariaten om te controleren of mensen die van hun vrijheid beroofd zijn, menswaardig worden behandeld. Al die taken draaien uiteindelijk om hetzelfde: onafhankelijk toezicht op wie macht over burgers uitoefent.”

Waar gaan de klachten meestal over?

“Over twee grote zaken: het gedrag van politiemensen, verbaal en non-verbaal en de manier waarop ze hun taken uitvoeren. Interessant is dat uit onze onderzoeken blijkt dat de politie in 70 procent van de gevallen wel degelijk correct handelde. Er zit dus een groot verschil tussen perceptie en realiteit. Hoe iemand een klacht formuleert, zegt vooral iets over hoe die burger zich voelde tijdens het contact.”

Is dat de reden dat beter communiceren bovenaan jullie lijstje van aanbevelingen staat?

“Klopt. Burgers zijn mondiger dan vroeger en aanvaarden gezag niet meer zomaar. Het 'omdat ik het zeg' werkt niet meer. Mensen verwachten uitleg en transparantie en dat is terecht. Hoe een politieoptreden verloopt, bepaalt mee het vertrouwen in de politie. Maar het is een en-enverhaal. In een acute situatie heeft de politie niet altijd tijd om alles toe te lichten. Wij pleiten ervoor om zoveel mogelijk te communiceren waar het kan. Maar als burger moeten we ook beseffen dat de politie het monopolie op geweld heeft en daardoor meer rechten krijgt zodra ze in functie is. Dat besef lijkt bij sommige mensen weggeëbd.”

“Een goedwerkende politie is een zaak van iedereen.”

“Vroeger dachten we dat een agent een 'Robocop' moest zijn.”

Botsen jullie met kritiek op een politiedienst niet op weerstand?

“Dat risico is er altijd. Daarom laten we voor onze thematische onderzoeken, zoals bijvoorbeeld over de omgang met psychisch kwetsbare mensen, de betrokken politiediensten onze bevindingen vooraf inkijken. Zij kunnen dan hun opmerkingen doorgeven voor we naar het parlement gaan. Dat principe ken ik nog uit mijn tijd als rechter: als een expert advies gaf, mochten de partijen dat eerst becommentariëren, wat tot een beter gefundeerd verslag leidde. Wij passen onze conclusies niet zomaar aan, maar laten het parlement wel weten welke opmerkingen we kregen. Zo voelen politiediensten zich gehoord en worden onze aanbevelingen breder gedragen op het terrein.”

Er komt regelmatig kritiek op hardhandig politieoptreden, denk aan de arrestatie van Groen-voorzitter Aimen Horch deze zomer in Antwerpen. Wat kan het Comité P daarin betekenen?

“Over dat specifieke dossier loopt het onderzoek nog, dus daar kan ik niets over zeggen. Wat doen we als we klachten krijgen? We analyseren hoe zo'n manifestatie is aangepakt, los van het individuele gedrag van een agent. Uit eerdere onderzoeken, naar aanleiding van betogingen van onder meer Extinction Rebellion en de gele hesjes, kwamen concrete aanbevelingen die werden opgevolgd door de politiediensten. Ze gebruiken nu minder plastic tie wraps als handboeien bij bestuurlijke aanhoudingen en agenten dragen naamplaatjes of zijn op een andere manier identificeerbaar.”

Volstaan de huidige technieken en opleidingen nog?

“Vroeger dachten we dat een agent een 'Robocop' moest zijn: sportief, getraind, niet bang om geweld te gebruiken. Vandaag verwacht de burger een ander profiel. De-escalatie en communicatie moeten de basis zijn van elk politieoptreden, fysiek ingrijpen het allerlaatste middel. De afweging om geweld te gebruiken moet razendsnel gebeuren in een crisissituatie. Om van die afweging een reflex te maken, moet je ze voortdurend trainen, niet enkel in de basisopleiding maar doorheen de hele loopbaan. Die continue training kan nog beter, zien we.”

Het Comité P heeft geen sanctiebevoegdheid. Dat wordt jullie vaak verweten, maar jij ziet het als een voordeel?

“Zeker. Politie mensen zijn wettelijk verplicht om volledig mee te werken aan onze onderzoeken. Dat kan alleen als ze vrijuit kunnen spreken, zonder angst om achteraf gestraft te worden. Wij zijn geen rechtbank of tuchtoverheid. Dat zie je ook terug in hoe we met klachten over individuele agenten omgaan: net omdat wij niet straffen, kunnen we die doorsturen naar het korps, zodat de leidinggevende snel kan ingrijpen én de organisatie eruit leert. Ontdekken we tijdens een onderzoek een misdrijf, dan melden we dat verplicht aan het parket. Onze eigen onderzoeksdienst, de Dienst Enquêtes met 47 mensen, voert wel onderzoek als een agent verdacht wordt van een zeer zwaar misdrijf zoals corruptie of een overlijden door geweld. Dat gebeurt bij ons omdat we onafhankelijk zijn: zo speelt de perceptie dat politiediensten elkaar beschermen niet mee.”

Hoe verhoudt de rol van vakbonden en middenveld zich tot jullie werking?

“Zij hebben net zoals wij belang bij één gedeeld doel: beter functionerende politiediensten. Voor onze thematische onderzoeken kloppen we bewust aan bij middenveldorganisaties en vakbonden om te horen wat er leeft.”

Waarom nam je dit engagement in 2018 op?

“Als advocaat, parketmagistraat en twaalf jaar politierechter kwam ik op verschillende manieren in contact met politiewerk. Ik besepte hoe zwaar een magistraat leunt op goed politiewerk: zonder dat vertrouwen komt een belangrijke pijler van onze democratie in het gedrang. Als voorzitter bekijk ik de werking van de politie nog eens van een andere kant. Daar heb ik geen dag spijt van gehad, ook al mag het soms wat sneller vooruitgaan voor mij (lacht). Maar dat heb ik hier ondertussen geleerd: soms moet er wat tijd over gaan om de geesten te laten rijpen.”

Welk thema ligt jou persoonlijk nauw aan het hart?

“Alles rond de omgang met psychisch kwetsbare personen. Na de dood van Jonathan Jacob in een Antwerpse politiecel waren we teleurgesteld over hoe weinig er veranderde, ondanks de rapporten en de aanbevelingen die het Comité P gedaan had. Ondertussen zien we meer opleiding en – cruciaal – multidisciplinaire samenwerking. In een ideale wereld hoeft de politie niet eens tussen te komen als volop wordt ingezet op preventie en zorg, en vermijden we tragedies.”

Hoe kan de werking van het Comité P zelf sterker?

“Met meer budget en meer onderzoekers zouden we sneller kunnen werken. Onze eigen databank is aan het einde van haar levensduur, dus in januari 2027 starten we met een nieuwe. Daarnaast werken we aan een uniform klachtenreglement: een soort draaiboek over hoe een klacht tegen de politie kwalitatief behandeld moet worden, waar ze ook wordt ingediend. Ik hoop dat daar tegen eind 2027 een breed gedragen document uit rolt. Op termijn is het einddoel één centrale klachtendatabank, maar daarvoor ontbreekt vandaag de budgettaire ruimte.”

Tot slot: wat wil je de politiemensen onder de lezers meegeven?

“Dat een goedwerkende politie een zaak van iedereen is. Wij zijn niet pro of contra de burger, niet pro of contra de politie. We zijn er voor een politie die democratisch, integer en gemeenschapsgericht functioneert. Ik vergelijk het Comité P graag met een kompas: we sanctioneren niet, we dwingen niets af, maar we geven wel richting. En als de politie beter functioneert, wint uiteindelijk iedereen daarbij: de burger, de rechtsstaat en de politiemensen zelf.”

“Net omdat wij niet straffen, kunnen politiemensen vrijuit spreken.”

TEKST
Timothy Puype

FOTOGRAFIE
Anton Coene

Dominique De Craen werkt
veertig jaar als controleur in
de voedselketen en is sinds
begin jaren negentig militant
voor ACV Openbare Diensten.

“Behoud wat
we vandaag
hebben.

Dat is al heel
belangrijk.”

Al veertig jaar trekt Dominique de baan op als voedselcontroleur: van de tijd van pen en papier tot de digitale checklists van vandaag. Hij startte zijn carrière in 1986 bij het toenmalige IVK (Instituut voor Veterinaire Keuring), nog voor de fusie tot het FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen). “Toen bezochten we alleen de slagerijen, de viswinkels en de ambulante handelaars in vlees en vis. Nu controleren we alle types inrichtingen die met voeding bezig zijn. We zijn met de distributiesector de laatste schakel in de keten voor alles wat naar de consument gaat.” Hij maakte ook van dichtbij de dioxinecrisis mee. “Toen werden er tonnen vlees vernietigd in verbrandingsovens. Uit die crisis is het Agentschap zoals we het nu kennen ontstaan.”

Sinds begin jaren negentig is hij ook militant bij ACV Openbare Diensten, een engagement dat hij van wijlen zijn vader met de paplepel meekreeg. En intussen leidt hij al meer dan 25 jaar de groep van een twintigtal militanten in België bij het FAVV. Dominique drijfveer is na al die jaren nog steeds dezelfde: een compromis zoeken waar zowel werkgever als werknemer beter van wordt. “Ik ga altijd voor een win-win: alles binnenhalen kan je nooit, ook de werkgever niet. Als het gezond verstand zegeviert, kan je al eens een beetje water bij de wijn doen.”

“We hebben flexibele uren in een 42-uren werkweek. Hoe je die implant, vul je zelf in omdat we ook afhankelijk zijn van de openingsuren van de inrichtingen die we bezoeken. De balans daarin vinden is soms moeilijk en dat merk ik ook in de vragen van collega's. Vroeger ging alles over het werk, nu gaat het vaker over de 'life' in de work-lifebalans. Dat evenwicht zoeken we samen met de directie.”

“Ik zie ook dat de financiële ruimte kleiner is dan vroeger.” Als militant voelt hij vooral de gevolgen van de federale wervingsstop. “Er zijn te weinig collega's, maar de budgettaire krapte laat niet veel toe.” Zijn prioriteit ligt dan ook niet bij méér, maar bij behoud. “We hebben goede extralegale voordelen kunnen onderhandelen bij het ontstaan van het FAVV. En dat geldt vandaag nog altijd. In budgettair moeilijke tijden zeg ik altijd: behoud wat we vandaag hebben. Ik ben geen persoon van vragen om te vragen, je moet ook realistisch blijven.”

Dominique zag de job van controleur zelf ook veranderen. Handelaars zijn mondiger geworden, net als de militanten. “Gecontroleerd worden is nooit leuk en komt altijd ongelegen. We krijgen wel goede opleidingen rond communiceren in moeilijke situaties. Dat is echt een kunst.” Na veertig jaar op de baan blijft hij zijn job graag doen. Al zou hij intussen al anderhalf jaar met pensioen kunnen zijn, toch blijft hij liever aan de slag. “Zolang ik deze job graag doe, zal ik ze blijven doen.”

VOOR DE WELVAART VAN ALLE BURGERS

We staan weer aan de start van een druk najaar. Met de begrotingsopmaak in aantocht zien we nu al dat sommige partijvoorzitters hun aanvallen op het overheidspersoneel onverminderd voortzetten. Volgens MR-voorzitter Bouchez kan de overheid zelfs efficiënter werken met 200.000 ambtenaren minder.

Werknemers in de openbare sector merken de besparingen niet alleen in hun portemonnee en aan hun arbeidsvoorwaarden, maar ook rechtstreeks op de werkvloer. Daar moeten ze het stellen met steeds minder personeel en middelen.

De komende maanden zetten we daarom in op actie. Zoals de burger informeren en sensibiliseren over de afbouw van onze overheidsdiensten en de gevolgen. Want wie raakt aan de openbare sector, raakt aan de welvaart van alle burgers.

*Ilse Heylen is voorzitter
van ACV Openbare Diensten*

"Zelfs als ouder moet je hier aan de bak."

WIE

Jeroen Bert

KLANT BIJ

Multimovepad Duinbossen
(De Haan)

TEKST & FOTOGRAFIE
Thomas De Boever

Jeroen Bert komt al jaren in De Haan. Zijn schoonouders wonen in Wenduine en een wandeling door de duinen of het bos hoort stevast bij een bezoek. Vandaag ontdekt hij samen met zijn zonen Otis en Gust het multimovepad in de Duinbossen. Dat parcours combineert wandelen met evenwichts-, klim- en klauteroefeningen, waardoor jong en oud voortdurend in beweging blijft. "Heel avontuurlijk", lacht Jeroen. "Door de regen ligt het hier en daar wat glad. Dat maakt het extra uitdagend."

Voor al de evenwichtsoefeningen blijken pittiger dan verwacht. "De kinderen

doen die zonder nadenken. Ik heb het als volwassene soms moeilijker om mijn evenwicht te bewaren." Voor Jeroen is dat net de meerwaarde van het multimovepad. "Kinderen zijn gewoon aan het spelen. Ze hebben niet het gevoel dat ze aan het bewegen zijn. Ondertussen ben je als ouder zelf ook actief bezig."

Omdat het gezin zo vaak naar De Haan komt, zal het niet de laatste keer zijn dat ze het pad doen. "Het is een leuke afwisseling tijdens een gewone boswandeling. Iedereen is buiten, de kinderen leven zich uit en je bent samen bezig. Meer moet dat eigenlijk niet zijn." 🗣️

160

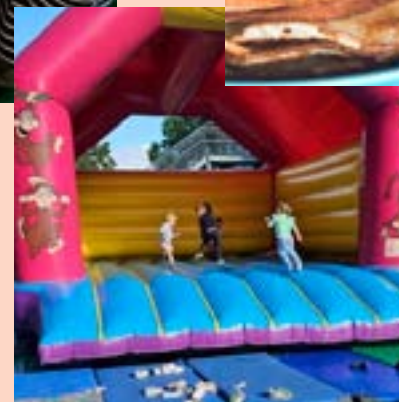
Op 1 september trad het nieuwe Belgische Strafwetboek in. Het vervangt het historische wetboek uit 1867. Het gemoderniseerde strafrecht bestaat uit verschillende opvallende aanpassingen. Zo mag een rechter pas een gevangenisstraf opleggen als lichtere straffen niet volstaan. We spreken ook nog enkel van misdrijven en er worden acht strafniveaus ingevoerd. Elk niveau bepaalt de zwaarte van het misdrijf en de bijbehorende minimum- en maximumstraf.

Pannenkoekenactie in BKO Tielt

Op vrijdag 11 september organiseerden de kinderbegeleiders van Tanneke (buitenschoolse kinderopvang in Tielt) een speelse actienamiddag samen met de kinderen.

Normaal gezien zou de opvang die dag gesloten zijn wegens een teambuilding voor de personeelsleden. Maar naar aanleiding van de aangekondigde privatisering, waarbij het personeel vanaf 1 januari zou overgaan naar FERM en ook ingezet zou worden in de scholen, besloten de personeelsleden een symbolische actienamiddag te organiseren met een springkasteel en pannenkoeken voor de kinderen.

Een positieve actiedag om aan te tonen hoe belangrijk de BKO is voor de vele kinderen die daar een plekje hebben.

VOLG EEN OPLEIDING

Leg je binnenkort een examen af bij [Werkenvoor.be](https://werkenvoor.be) (het vroegere Selor), het selectiebureau van de federale overheid? Zo'n examen is doorgaans niet zo eenvoudig. ACV Openbare Diensten organiseert opleidingen die je erop voorbereiden.

Interesse? Hieronder vind je onze voorbereidingscursussen voor het najaar van 2026.

Opleiding postbaktest en situationele beoordelingstest

- 12 oktober 2026
- 9 november 2026
- 14 december 2026

Opleiding test abstract redeneervermogen

- 9 oktober 2026
- 16 november 2026
- 11 december 2026

Opleiding mondelinge test

- 29 oktober 2026
- 26 november 2026
- 17 december 2026

Opleiding test dossierbehandeling

- 16 november 2026
- 9 december 2026

Opleiding administratieve vaardigheden en verbaal redeneren

- 9 oktober 2026
- 13 november 2026

Inschrijven via QR-code.

TOT SLOT

GOUDEN CONSULTANT IN BRUSSEL

Brussels minister van Financiën Dirk De Smedt (Anders) heeft een consultant aangeworven. Prijskaartje: meer dan 1.250 euro per werkdag. Tussen 2026 en 2029 gaat dit 818.320 euro kosten!

En dat terwijl Brussel voor een gigantische besparingsoperatie van maar liefst 719 miljoen euro staat. Onder andere het overheidspersoneel zal dat zeer hard voelen. Om dan de duurste consultant van het land aan te nemen: totaal onbegrijpelijk en onverantwoord!

